



könyörült rajta , és Árnyékká változtat-
ta. És ezért a' Szüzesség most tsak Ár-
nyék.



A' mi van , él , és érez arra rendelte-
tett , hogy el-essen , és ismét fel-ke-
ljen. A' Hóld fogy , és telik. A' Nap , ha
Éjjé változik , fel-kél újjá szült Világával.
A' Termézet meg-hal Téltre , és fel-támad a'
Tavasz' teremő Lehellésére.

Tsak a' fzerentsétlen erőtelen Affzonyi
Nem fel nem kelhet többé , ha egyszer el-
esik. A' Szánakozás gyáfzolhat itt , de
helyre nem hozhatja , a' mi el-vezett...
Nints Engesztelő-Aldozat Hibáiért ?

A' Betsület ezen Nemnek Élete ! És
a' jó Hírnek Sebeit soha senki be-nem gyó-
gyíthatja. —

A' vén Tserfa.

Egy Seculumakat által-éltt tífztes Tserfának el-lankadtt Ereiben, egy Tavafz a' Nedvességeket olly tékozlóan találta önteni, hogy meg élemedett A b r a h á m i Ágyékábó egy kis Tsemete származott. De a' következő ellenséges Nyár vólt hofszú Életének utólsó Nyara. A' Hév, és a' magát meg-eméftő Vénség, ki-fzárasztották az Öreget. A' Tsemete meg-fofztatván Attyának óltalmazó Arnyékától, ki-tétettett a' Nap-súgári Terhének, és a' Szél rontó Erejének, és el-hervadt.

A' Fiúk tsak akkor fzenyvedik Attyok' Bünének Büntetését, ha azok Vénségeket azzal az Erötelenséggel motskolják-bé, hogy meg-házasonak . . . A' Gyermek idején
Szü.



Szüléitől meg-fofztatván , egyedül az vak Szerentsére van bízva , és Vezér 's Oltalom nélkül szükségesképpen szerentsétlen-né léfz.

Amor és a' Pálma-fa.

Amor egykor magánossan ki-mentt fzel-
lözni. Eggy Pálma-fa, a' melly, minthogy
vén vólt, szélessen ki-terjesztett Leveleivel
leg-sűrűbbb Arnyékot vetett, fogadta-el ezt
a' kis Vendéget. Maga Alkalmatosságával
akarván élni, mindenét le-rakta. Szemfe-
delét le-öldotta , és a' virágos Pá'sitra terí-
tette, és mérges, éles Nyíllait a' Fához tá-
masztotta. Szerentsétlenségből azokkal meg-
találta szúrni a' szegény vén Pálmát, a'
melly a' nélkül-is nagyon szerelmes Ter-
mészeti. *) Mindjárt érzette a' Sebnek
Ha-

*) *Minthogy a' mint a' Természeti Histiória tanítja, a' Nöstény-fa Hím nélkül nem virágzik 's nem terem.*

Hatalmát, forrott a' Tűz minden Ereiben,
 Kívánság rágta, és eméltette, és keservesen
 nyögött. A' gonofz Gyermek alattom-
 ba 's félre-való hamiskodó Nevetéssel örült
 az Öreg' Kínnyain, és tsattogó Szárnyakkal
 repdesett Annyához, néki ezt a' Tréfát el-
 befzéli. — A' többi Pálmák-is hangos
 és tsúfolodó Nevetéssel visszálták hervadozó
 Szeretetét.

Az Ég alatt minden nevetséges Dolgok
 között, leg-nevetségesebb a' nőfzö vén
 Ember

A' T e n g e l i t z.

Kedvesen sipoltt egy Reggelen a' Ten-
 gelitz. Eszre-vévén, hogy vagyon Halgató-
 ja, annál inkább kedveltette magát, a-
 zonközbe' meg-fzemlélt egy Gabona-fzetet,

és egy Bogárkát maga-előtt. Kapott a' Df-
tséreten, azért folytatta módos Füttyerézé-
sét, kapdosott a' Bogárhoz, kapdosott a'
Szemhez-is! telhetetlen kis Szíve mindent
meg-akara magának tartani, és míg így
kapdos — a' Bogárka el-száll, a' Szemet
egy tsalárd Veréb előle el-kapta, és a'
Halgatója — ki-katzagta.

A' kis Fillis körül van véve számtalan
Ifjaktól. Félre sűg egynek, amazt vállan
tsapja-meg Legyezőjével, mosolyog arra,
erre Kefzkenőjét veti. Mindenfelől be akarja
hálozni a' Szíveket. Egy kevés, mindent
tül akar szeretetni!

Elég egy Szívnek tetfzeni! . . . Kis
Telhetetlen! ez a' Tsoport maga Kívánsá-
gainak, nem a' te Kellemetességednek tem-
jénez. Nem fokára el-széllyed Oldalad mel-
lől, és akkor bóldogtalan Leányka! — ma-
gad maradsz.

Kn.

Eli-

 Eliza

Raynal, a' kit ki nem esmér? ez a' kedves Író, kinek minden Sora Szívünket fázámtalan Érzésekkel tölti, minden Szava Képzésünket gazdagítja . . . ez a' felséges Író, az Emberiség' Bajnokja, a' le-tapodott nyavalyás Szeretsenynek az Európai Hatalmas ellen Védelme — így keseregte Elizáját:

Kisded Vidékje A'singának *) semmi sem vagy te, de te adtad Elizam' Lételét. Egykor el-tűnnek ezek az Európaiak' Rakodó-tárjai **) az Asiai Tenger-partokrúl. Fű takarja őket, és a' meg-boszáult Indus Omladékain épít, minekelötte egynéhány Századok el-folynának. De ha az én-Írásim élnek,

*) *A'singa egy Anglusok Telepedése (Kolonie) A'siában Travankor Országban.*

**) *Magazin — Niederlage.*